

Okay Pala

**NIET-MOSLIMS
IN DE
KHILAFAH
STAAT**

Niet-moslims in de Khilafah Staat

Okay Pala
Mediavertegenwoordiger Hizb ut Tahrir - Nederland

Eerste druk
Dhoel Hidjdja 1426 H
Januari 2006

Tweede druk
Sja'baan 1436
Juni 2015

Inhoudsopgave

Voorwoord	1
1. Introductie	3
1.1 Het concept niet-moslim	3
1.2 De aantallen niet-moslims in de moslim landen	3
1.3 Het concept de Islamitische Staat	6
1.4 Classificaties van niet-moslims	6
2. De <i>dhimmi</i> es	8
2.1 Definitie van <i>dhimmi</i>	9
2.2 Wat is de <i>djizja</i> ?	9
2.3 Op wie rust de plicht van <i>djizja</i> ?	10
2.4 De waarde van de <i>djizja</i>	11
3. De Filosofie van Islam omtrent Burgerschap	13
3.1 Wie zijn de onderdanen van de Islamitische Staat?	14
3.2 Ideologie versus burgerschap	14
3.3 Burgerschap op basis van overeenkomst	16
3.4 Het contract	16
3.5 Het contract van <i>dhimma</i>	16
4. Rechten en Plichten van niet-moslims	18
4.1 Soorten van <i>dhimmi</i> es	18
4.2 De rechten van niet-moslims	18
4.3 Plichten voor de niet-moslim	24
5. Verhelderingen	25
5.1 Wetgeving	25
5.2 Het concept <i>djizja</i>	26
5.3 Het concept <i>dhimmi</i>	27
5.4 De dood voor de moord op niet-moslims	28
6. Uitspraken van niet-Moslims over behandeling <i>dhimmi</i> es door de Khilafah	29
Slotwoord	31

***Den Prince van Oraengien triumphant
Godt sal hem gheven wijsheyt en verstant,
Op dat Gods Woort tot desen stonden,
Mach gepreect worden aen elcken cant,
Liever Turcks dan paus bevonden.
Al is den Turk gheen Christen genaemt,
Hy en heeft niemant om tgeloove gebrant,
Als die papisten doen alle dage (...)***

Bron: Het Geuzenliedboek, 1577-78 Na Chr. (.T. Kuiper en P.Leendertz jr. (red.))

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de Naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Voorwoord

Met recht kan men stellen dat het onderwerp de Islamitische Staat Al Khilafah vandaag de dag een van de meest vooraanstaande onderwerpen is binnen de internationale politiek. Als vanzelfsprekend is ten gevolge hiervan ook op landelijk niveau een behoefte ontstaan aan verdere informatie omtrent deze staatsvorm, welke specifiek is voor Islam, en de methode van Islam om haar ten uitvoer te brengen. Feitelijk is de Khilafah de entiteit die de wetgeving van Islam, de *sjarie'a*, ten uitvoer brengt. De *sjarie'a* omvat een oplossing voor al de problemen die horen bij het leven van de mens, binnen ieder facet van het leven.

Zo omvat de *sjarie'a* een economisch systeem gebaseerd op de Islamitische *'aqieda* als oplossing voor de problemen die horen bij het leven van de mens als economisch subject, een sociaal systeem gebaseerd op de Islamitische *'aqieda* als oplossing voor de problemen die horen bij het samenleven van man en vrouw in hun onderlinge relatie, een strafrecht systeem waar volgens omgegaan moet worden met overtredingen van wetten, enzovoorts.

Het idee dat de *sjarie'a* van Islam enkel de strafmaat uiteenzet bij overtreding van de geboden en verboden van Islam is dan ook duidelijk een verkeerde beschrijving van de realiteit van de *sjarie'a*. Islam als ideologie biedt een oplossing voor alle vraagstukken van de mens, het biedt een op het verstand gebaseerd basisidee welke de fundamentele levensvragen beantwoordt, waaruit vervolgens oplossingen voortvloeien die alle gedragingen en gedachten in het leven vormgeven.

Het naast elkaar bestaan van individuen met verschillende culturen, ieder met hun specifiek eigen religieuze en/of ideologische overtuigingen, is een natuurlijke situatie voor de mensheid. Het is een aanklacht tegen de westerse ideologie, de seculier liberale democratie (het kapitalisme), dat vandaag de dag - ruim 200 jaar na haar introductie als ordenende ideologie - nog steeds gediscussieerd wordt hoe om te gaan met individuen die weliswaar onder de seculier liberale democratie leven, maar haar niet als fundamentele overtuiging geadopteerd hebben. Feitelijk gezien bestaat er binnen de seculier liberale democratie nog steeds g een consensus betreffende de ordening van het

samenleven van individuen met verschillende religieuze en/of ideologische overtuigingen.

Volgens sommigen zou iedereen in de seculier liberale democratie een leven moeten kunnen leiden in overeenstemming met de aangehangen overtuiging en daaruit resulterende ideeën. Volgens anderen moet iedereen in de seculier liberale democratie ten minste het pakket fundamentele ideeën van de seculier liberale ideologie adopteren. En volgens sommigen zouden voor iedereen, ongeacht de aangehangen overtuiging, de fundamentele vrijheden in de seculier liberale democratie moeten gelden. Volgens anderen, echter, zouden deze vrijheden enkel moeten gelden voor diegenen die de seculier liberale democratie hebben geadopteerd. En volgens sommigen moet loyaliteit tegenover de seculier liberale democratie geëist worden, terwijl volgens anderen gehoorzaamheid aan de geldende wetten zou moeten volstaan.

In afwezigheid van een menselijke oplossing voor de gestelde kwestie beheersen vooroordeel, racisme, discriminatie en achterstand het leven van grote groepen mensen in al de westerse samenlevingen. Een realiteit die bevestigd wordt door verschillende statistieken, zo is bij gelijke opleiding is werkloosheid onder allochtonen tot wel vijf maal zo hoog als onder autochtonen.

Islam als ideologie omvat een specifiek idee betreffende de methode ter ordening van het samenleven van individuen met verschillende religieuze en/of ideologische overtuigingen. Dit systeem van Islam is compleet in al haar facetten en onderdelen, waarbij de rechten en plichten van ieder die onder haar leeft bepaald zijn, helder en duidelijk. Reeds honderden jaren is dit specifieke systeem geïmplementeerd geweest, en heeft zij het samenleven van miljoenen mensen van iedere mogelijke overtuiging en religie geordend.

Onder invloed van oriëntalistisch denken is maar weinig van deze oplossing werkelijk bekend bij de westerse mens. De intentie van deze publicatie is dan ook de lezer ervan enig inzicht te verschaffen hieromtrent; de ordening van het samenleven van individuen met verschillende religieuze en/of ideologische overtuigingen onder het systeem van Islam, de rechten en plichten op zowel de moslims en de niet-moslims.

Okay Pala

2 januari 2006

1. Introductie

1.1 Het concept niet-moslim

De term niet-moslim omvat al degenen die niet geloven in Islam. *Kaafir* (ongelovige) is degene die de boodschap en oorsprong van Islam verwerpt, en weigert haar basisidee tot credo te nemen. Het woord *kaafir* komt voort uit de stam *kafara*, wat letterlijk 'bedekken' betekent. Oorspronkelijk, voor de komst van Islam, werd het in de Arabische taal gebruikt voor boeren die zaden in de grond stoppen en bedekken met aarde om het groeiproces mogelijk te maken. Daarmee, afgaande op haar stam, mag men stellen dat het woord *kaafir* staat voor 'een persoon die de waarheid bedekt'. Dit is het tegengestelde van een moslim, die openlijk de waarheid verkondigt en zich er aan overgeeft, vrijwillig en vredig. In het jargon waarvan Islam van vergezeld gaat functioneert het woord ter beschrijving van een persoon die opzettelijk het ware geloof verwerpt.

Dit betekent dat vanuit islamitisch perspectief zowel een atheïst, een christen als een boeddhist een *kaafir* is, wat er op duidt dat hij of zij niet-moslim is. Net zo, de *moertad* (afvallige, degene die Islam verlaten heeft) die vervalt in *koefr* (ongeloof) en verwordt tot *kaafir*. Allah ﷻ openbaarde in de Koran:

نَ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامَ

"De religie voor Allah is Islam." (VBK soera Aali Imraan, aaya 19)

En:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

"En wie een religie wenst anders dan Islam, het zal niet van hem geaccepteerd worden, en in het hiernamaals zal hij tot de verliezers behoren." (VBK soera Aali Imraan, aaya 85)

1.2 De aantallen niet-moslims in de moslim landen

Het is een misverstand om te denken dat de samenlevingen in de landen van de moslims minder (of meer) homogeen zouden zijn dan de samenlevingen in de westerse landen. Voor een juist idee hieromtrent biedt een overzicht van de aantallen moslims en niet-moslims in deze landen uitkomst:

<i>Midden-Oosten en Noord-Afrika</i>	Bevolking (x 1.000.000)	Moslims	Niet- moslims	Percentage Niet-moslim
Algerije	31.2	31.2	0.0	0.1
Bahrein	0.6	0.5	0.1	15.0
Egypte	68.4	64.6	3.7	5.5
Iran	65.6	65.0	0.6	0.9
Irak	22.7	22.0	0.7	3.0
Jordanië	5.0	4.8	0.2	3.6
Koeweit	2.0	2.0	0.0	1.0
Libanon	3.6	2.1	1.5	42.6
Libië	5.1	5.1	0.0	0.8
Marokko	30.1	30.0	0.1	0.3
Oman	2.5	2.5	0.0	0.1
Palestina	3.2	3.1	0.1	2.6
Qatar	0.7	0.7	0.0	0.0
Saoedi-Arabië	22.0	22.0	0.0	0.0
Soedan	35.1	25.6	9.5	27.0
Syrië	16.3	15.3	1.0	6.4
Tunesië	9.6	9.6	0.0	0.0
Turkije	65.7	65.5	0.1	0.2
Ver.Ar.Emiraten	2.4	2.1	0.3	11.4
Jemen	17.5	17.5	0.0	0.0
Subtotaal	409.2	391.2	18.0	4.4

<i>Azië</i>	Bevolking (x 1.000.000)	Moslims	Niet- moslims	Percentage Niet-moslim
Afghanistan	25.9	25.8	0.1	0.2
Bangladesh	129.2	111.9	17.3	13.4
Brunei	0.3	0.2	0.1	35.8
Indonesië	224.8	196.0	28.8	12.8
Kazakstan	16.7	9.2	7.5	45.0
Kirgizië	4.7	3.7	1.0	22.0
Maleisië	21.8	11.5	10.3	47.1
Pakistan	141.6	136.8	4.7	3.3
Tadzjikistan	6.4	6.1	0.3	5.0
Turkmenistan	4.5	4.2	0.4	8.0
Oezbekistan	24.8	22.8	2.0	8.0
Subtotaal	600.7	523.3	72.4	12.0

<i>Sub Sahara Afrika</i>	Bevolking (x 1.000.000)	Moslims	Niet- moslims	Percentage Niet-moslim
Komoren	0.6	0.6	0.0	1.0
Djibouti	0.5	0.5	0.0	0.0
Gambia	1.4	1.2	0.2	15.2
Guinee	7.5	5.2	2.3	31.0
Mali	10.7	8.2	2.5	23.5
Mauritanië	2.7	2.6	0.0	1.0
Niger	10.1	8.8	1.2	12.2
Senegal	10.0	9.4	0.6	6.2
Somalië	7.3	7.2	0.0	0.2
Subtotaal	50.6	43.6	6.9	14.4

Totaal Moslimlanden

Bevolking (x 1.000.000)	Moslims	Niet-moslims	Percentage Niet-moslim
1,060.4	963.1	97.3	9.2

Getallen betreffende totaal aantallen inwoners per land:
<http://www.census.gov/ipc/www/idbacc/html;>

Getallen betreffende aantallen niet-moslims per land: Courbage & Fargues 1992, of McDowall 1997.

1.3 Het concept de Islamitische Staat

In het Arabisch betekent het woord *ad dawla* (de Staat) letterlijk hetzelfde als *ghalaba*, oftewel superioriteit. 'De Staat' is een term die refereert aan een autoriteit over een bepaalde groep mensen in een bepaald gebied. Naties veranderen en verschillen op basis van concepten, tijd en volk. Voor wat betreft de Islamitische Staat (Khilafah of Imaama), dit is politieke entiteit die zorg draagt voor de belangen van haar burgers volgens de *sjarie'a* wetgeving. Of met andere woorden, het is de staat die regeert volgens wat Allah ﷻ heeft geopenbaard.

1.4 Classificaties van niet-moslims

De geleerden van Islam zijn het over het algemeen met elkaar eens dat binnen de Islamitische Staat twee categorieën van niet-moslims bestaan. Dit is enerzijds de groep van niet-moslims die tijdelijk verblijven in de staat, reizigers, handelslieden of vluchtelingen; en anderzijds diegenen die vrijwillig onderdaan zijn van de Islamitische Staat. In het jargon van Islam worden degenen die slechts tijdelijk in de staat verblijven *moesta'minoen* genoemd of *moe'aahidoen*.

Wie naar de Islamitische Staat komt om daar tijdelijk te verblijven, zoals boodschappers, handelslieden, bezoekers of studenten; ofwel om Islam te leren kennen, ofwel om een specifiek ander doel te realiseren, is een *moesta'min* (beschermd). *Moe'ahidoen*, het meervoud van *moe'aahid*, zijn degenen die behoren tot het volk van *hoedna* (het volk van het verbond), de mensen van de staten met wie de Islamitische Staat een verbond heeft gesloten. Het is hen

toegestaan tijdelijk in de Islamitische Staat te verblijven, of onbeperkt in tijden van vrede.

Diegenen van de niet-moslims in de Islamitische Staat die vrijwillig voor onbepaalde tijd in de Islamitische Staat verblijven, worden *dhimmie* genoemd. Dit boekje zal zich verder richten op de wetgeving betreffende de *dhimmies*.

2. De *dhimnies*

De term '*dhimmie*' komt van het woord '*dhimma*', wat letterlijk 'bescherming' betekent, maar ook 'veiligheid', 'onschendbaarheid', 'garantie', 'pact' en 'overeenkomst'. Hieruit resulteert dat de *dhimnies* of *ahloe dhimma* (het volk van *dhimma*) de niet-moslims onder bescherming van de Islamitische Staat zijn na een verbond te hebben gesloten met de Islamitische Staat.

Sommige bronnen beweren dat *dhimma* staat voor "het beleid ten overstaan van de joden en christenen in de Islamitische landen". Een *dhimmie* is daarmee een jood of christen woonachtig in een Islamitisch land. Dit beleid geldt volgens deze bronnen niet voor mensen anders dan deze twee, dus bijvoorbeeld Hindoes, voor wie dan een streng beleid van "bekering of de dood" zou gelden. Echter, de werkelijkheid is dat onder de geleerden van Islam een consensus bestaat dat de overeenkomst van *dhimma* aangeboden dient te worden aan zowel de mensen van het boek (de joden en christenen) en de Zoroastriërs (*Madjoes*).

Het enige waarover de geleerden van mening verschillen betreft de behandeling van meergodendienaren of degenen die beelden aanbidden buiten de eerder genoemde. Binnen de wetscholen van Imam Ibn Hanbal en Imam asj Sjaafi'ie is de mening dat er geen overeenkomst gesloten zou moeten worden met de meergodendienaren behalven de Mensen van het Boek en de Zoroastriërs. Binnen de wetscholen van Imam Aboe Hanifa en Imam Maalik is de mening dat het pact van *dhimma* met eenieder overeengekomen mag worden, ongeacht hun religie.

Men dient hierbij overigens rekening te houden met het feit dat de Arabieren die afgoden aanbeden feitelijk ophielden te bestaan omstreeks het jaar 10 *Hidjrie*, daar zij allen moslim werden na de opening van Mekka voor Islam. Vandaag de dag vindt men zich echter geconfronteerd met het bestaan van andere van dergelijke groepen, zoals communisten en atheïsten. Naar onze mening mag het verbond van *dhimma* aangeboden worden aan iedereen, ongeacht zijn of haar overtuiging. De reden hiervoor is dat de Boodschapper van Allah ﷺ *djizja* (heffing op de niet-moslim onderdanen van de Islamitische Staat) heeft aangenomen van Zoroastriërs van Hidjr. Het is overgeleverd dat Hasan ibn Mohammed heeft gezegd:

"De Boodschapper van Allah ﷺ schreef de Zoroastriërs van Hidjr om hen uit te nodigen tot Islam. Zij die accepteerden werden geaccepteerd binnen Islam, en

van hen die dit niet deden van hen werd de *djizja* geëist, waarbij er voor gezorgd werd dat hun vlees niet gegeten zou worden en hun vrouwen niet gehuwd."

Van Ibn Sjihaab is overgeleverd:

"De Boodschapper van Allah ﷺ nam de *djizja* van de Zoroastriërs van Hidjr."

En 'Oemar bin al Gattaab nam de *djizja* van de Zoroastriërs van Perzië, en Oethmaan nam de *djizja* van de berbers. En het is overgeleverd dat 'Oemar stopte met de inning van de *djizja* van de Zoroastriërs, totdat Abdoerrahmaan bin 'Auf getuigde dat de Boodschapper van Allah ﷺ de *djizja* van de Zoroastriërs van Hidjr had genomen. En net zo is overgeleverd van de Boodschapper van Allah

ﷺ :

سُنُّوا بِالْمَجُوسِ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ

"Behandel de Zoroastriërs net zoals je de mensen van het boek zou behandelen." [Imam Maalik in zijn Al Moewatta]

Deze overlevering betekent dat de mensen van het boek als voorbeeld dienen, en niet als uitzondering. Derhalve moeten de mensen van hedendaagse groeperingen zoals de communisten, atheïsten en hindoes, net zo worden behandeld als de zoroastriërs en sabiers destijds. Met andere woorden, het beleid van de *dhimma* geldt voor iedere niet-moslim ongeacht zijn of haar overtuiging.

2.1 Definitie van *dhimmie*

De *dhimmies* zijn de niet-moslams die woonachtig zijn in *daar oel Islam* (letterlijk 'het thuis van Islam') samen met de moslams, die de *djizja* betalen en die geaccepteerd hebben door de Islamitische wetgeving geregeerd te worden. Naar deze definitie karakteriseert de *djizja* de niet-moslim in de Islamitische Staat. Zij is het verschil tussen de moslim en de niet-moslim onderdaan van de Islamitische Staat, omdat als vanzelfsprekend de moslim -die vanzelfsprekend de Islamitische wetgeving accepteert - een onderdaan van de staat wordt enkel door zich te vestigen in *daar oel Islam*. De *djizja* verdient het derhalve uiteengezet en toegelicht te worden.

2.2 Wat is de *djizja*?

De term '*djizja*' is afkomstig van de stam *djaza*, wat letterlijk 'beloning'

betekent, 'kwijschelding' en 'vergoeding'. Haar afgeleide *djizja* is de som die per jaar wordt geheven van diegenen die niet Islam willen accepteren maar wel onder de bescherming van de Islamitische Staat wensen te leven. Allah ﷻ zegt:

فَاتْلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

"Bevecht degenen die niet geloven in Allah en de Laatste Dag, en die niet verbieden hetgeen Allah en Zijn boodschapper hebben verboden, die niet de religie van de waarheid belijden, zijnde de mensen van het boek, totdat zij met de hand u de djizja betalen en onderdanig zijn." (VBK soera at Tauwba, aaya 29)

2.3 Op wie rust de plicht van *djizja*?

Zonder uitzonderingen wordt de *djizja* genomen van de mannen van gezond verstand en volwassen leeftijd, maar niet van de kinderen, de zwakzinnigen en krankzinnigen, en de vrouwen. Dit daar toen de Boodschapper van Allah ﷺ Moe'aadh naar Jemen stuurde, hij hem opdroeg een dinar te nemen van iedere jongen die de pubertijd bereikt had. En 'Oemar schreef zijn legerleiders:

*"Leg de *djizja* op, maar niet aan de vrouwen en de kinderen die nog niet de puberteit bereikt hebben; om precies te zijn, leg ze niet op aan de jonge mannen tenzij ze zich reeds scheren (hun geslachtsdelen), oftewel volwassen zijn geworden."*

Wanneer de jongen een man is geworden, en de krankzinnige zijn verstand terug heeft gevonden, dan wordt de *djizja* voor hen een verplichting. Net zo is ze verplicht voor de monnik in de tempel, de mensen in kloosters, de zieken, de blinden en de ouderen, voor deze laatste drie op voorwaarde dat ze welvarend zijn. De reden hiervoor is dat de verzen en *ahaadith* betreffende *djizja* algemeen zijn en ook deze mensen betreffen, en er geen teksten zijn die hun hiervan uitsluiten. Echter, indien een iemand recht heeft op bijstand wordt zijn verplichting tot *djizja* opgeheven daar deze niet voldaan kan worden. Allah ﷻ heeft gezegd:

يُكَفُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

"En Allah belast geen ziel behalve naar haar vermogen." (VBK soera al Baqarah, aaya 286)

En er is overgeleverd dat 'Oemar bn Al Gattaab (ra) voorbij een oude man van *ahl oedh dhimma* liep, die hij bedelend aantrof. Hij vroeg deze: "Wat is de reden dat je dit doet?" De oude man antwoordde: "De leeftijd, *djizja* en behoefte." 'Oemar zei tot hem: "We hebben je onrechtvaardig behandeld, want we hebben *djizja* van je genomen toen je jong was maar niet voor je gezorgd nu je oud bent." 'Oemar nam de man meer naar zijn huis en gaf hem te eten. Hierna stuurde hij de man naar de *Bait oel Maal* (de staatskas), en gaf de opdracht niet langer de *djizja* van de man te nemen, maar in plaats daarvan hem te voorzien uit de *Bait oel Maal*.

2.4 De waarde van de *djizja*

De waarde van de *djizja* die de Boodschapper van Allah ﷺ en de *Khoelafa'* na hem de mensen oplegden, was niet een vast bedrag. Toen de Boodschapper van Allah ﷺ Moe'aadh naar Jemen stuurde, droeg hij hem op:

خُذْ مِنْ كُلِّ حَالِمٍ وَحَالِمَةٍ دِينَارًا أَوْ عِدْلَهُ مَعَاوِرَ مِنْ غَيْرِ فَصْلٍ

"Neem een *dinaar* op het hieraan gelijke in *ma'aafir* (kledingstoffen) van iedere volwassene (van de *ahl oedh dhimma*)."

'Oemar vroeg vier dinar van de rijken van Egypte en Jordanië, Libanon, Palestina en Syrië, twee dinar van de middenklasse en één dinar van de armen met inkomen. Hij droeg hen tevens op de soldaten van de moslims van voedsel te voorzien en gastvrijheid te tonen tegenover de moslims. 'Oemar vroeg 48 dinar van de rijken van Irak, 24 dirham van de middenklasse en twaalf dirham van de armen met inkomen. En voor de christenen van Banie Taghlib verdubbelde hij de *zakaah* nadat dezen weigerden de hen opgelegde *djizja* te betalen. Van Noe'man bn Zara'a is overgeleverd dat hij 'Oemar betreffende deze zaak had gevraagd. 'Oemar was van plan van hen de *djizja* te vragen, maar zij bevonden zich verspreid door het land. Noe'man zei tegen 'Oemar: "Oh leider der gelovigen, het is een feit dat de Banie Taghlib een Arabische stam is die neerkijken op de *djizja*, en zij hebben geen rijkdommen want zij zijn mensen slechts van landbouw en het vee. Zij hebben een hekel aan onze vijanden, help

dezen derhalve niet door je legers tegen hen in te zetten." Noe'man zei verder: "daarop sloot 'Oemar vrede met hen, en legde hen een dubbele *zaka* op."

In Sahieh Al Boegaarie is overgeleverd door Aboe Nadjie: "Ik zei tegen Moedjaahid: 'Wat is er mis met de mensen van Asj Sjaam (Jordanië, Libanon, Palestina en Syrië) dat zij vier dinaar betalen en de mensen van Jemen één?' Hij antwoordde: 'Dit is bepaald op basis van welvaart.'" De waarde van de dinaars die 'Oemar oplegde als *djizja* aan de mensen van *ahl oel dhimma*, gemeten in grammen goud, is als volgt:

	Dinaar	Waarde in goud
1. De rijken	4	17 gram
2. De middenklasse	2	8.50 gram
3. De arme	1	4.25 gram

Hiermee is duidelijk dat de waarde van de *djizja* niet gelijk was, noch begrensd zoals het geval is bij de waarde (*nisaab*) van *zaka*. Het is overgelaten aan de interpretatie (*idjtihad*) van de Khalifah, waarbij de welvaart mee in overweging wordt genomen, zodat hij de *ahl oedh dhimma* niet bezwaart met iets dat zij niet kunnen dragen maar tegelijkertijd de *Bait oel Maal* niet de middelen onthoudt waar zij recht op heeft. Het vaststellen van de rijken, middenklasse en armen vindt plaats op basis van richtlijnen en de kennis hieromtrent van experts. De Khalifah benoemt mensen die in staat zijn onderscheidt aan te brengen tussen de rijken, de middenklasse en de armen, en die voorstellen kunnen doen voor de *djizja* die van een ieder van dezen genomen zou moeten worden. Op basis van hun advies bepaald de Khalifah de *djizja* die geheven moet worden, waarbij noch de *dhimmies* overbelast worden, noch de *Bait oel Maal* onrecht aangedaan wordt.

3. De Filosofie van Islam omtrent Burgerschap

Beargumenteerd op basis van de Koran en de *soenna* van de Profeet ﷺ hebben moslimgeleerden de wereld in twee categorieën verdeeld: *Daar oel Islam* en *daar oel koefr*.

Letterlijk betekent *daar oel Islam* het thuis van Islam. Als term is haar definitie "het land geregeerd volgens de wetten van Islam en wiens veiligheid in handen van de moslims is". Volgens de geleerde Abdoel Wahab Khlaf: " *Daar oel Islam* is gedefinieerd als het thuis geregeerd door de wetten van Islam, en wiens veiligheid (*amaan*) in de handen van moslims is".

Daar oel koefr betekent letterlijk 'het thuis van ongelooft'. Als term staat het voor "het land dat niet wordt geregeerd door de wetten van Islam of wiens veiligheid niet in handen van moslims is". Vaak wordt de term *daar oel harb* (land van oorlog) door geleerden als synoniem gebruikt voor *daar oel koefr*, omdat het onvermijdelijk is dat op een dag *daar oel koefr* de moslims de oorlog zal verklaren of vice versa. Echter, met *daar oel harb* kan een pact overeengekomen worden, waarna het land *daar oel 'ahd* of *soelh* zal worden. Dus waar het om gaat in geval van *daar oel Islam* en *daar oel koefr* is niet het land zelf of haar bewoners, maar de wetten en de veiligheid.

Dus indien de wetten die ten uitvoer gebracht worden de wetten van Islam zijn, en de veiligheid van het land gegarandeerd wordt door moslims, dan is het land *daar oel Islam*. Indien aan een van deze twee vereisten voor *daar oel Islam* niet voldaan wordt, dan is het land *daar oel koefr*. Daarmee is het dus de *soeltaan* (autoriteit) over een land die van belang is bij de vaststelling of een land *daar oel Islam* is of *daar oel koefr*; het percentage van de bevolking dat moslim is of niet-moslim doet er feitelijk niet toe. De autoriteit over een land kan beoordeeld worden door twee feiten. Ten eerste de wetten op basis waarvan de belangen van de onderdanen behartigd worden, en ten tweede de macht die de onderdanen beschermt en die de wetten ten uitvoer brengt. Deze opdeling in *daar oel Islam* en *daar oel koefr* draagt als vanzelfsprekend consequenties met zich mee voor het concept burgerschap. Zo, bijvoorbeeld, is nu de vraag "wie zijn de onderdanen van de Islamitische Staat?". En ook bijvoorbeeld "is het mogelijk als niet-moslim te verblijven in *daar oel Islam* of zelfs onderdaan te zijn van de Islamitische Staat?". Deze vragen zullen in het hiernavolgende beantwoord worden.

3.1 Wie zijn de onderdanen van de Islamitische Staat?

Islam heeft haar staat, bekend onder een van de twee eerder genoemde synonieme termen Khilafah of *Imaama*, gedefinieerd als het algeheel leiderschap over al de moslims overal ter wereld. Als politiek systeem van Islam is de rol van de Khilafah de ten uitvoer bringing van de Islamitische ideologie en deze te verkondigen aan de rest van de wereld. Vele geleerden hebben de Khilafah gedefinieerd als "het middel ter bescherming, ten uitvoer bringing en verspreiding van Islam; bewaker over het bezit en bloed van de moslims." Ibn Galdoen (1406 n.c.) definieerde het als "de vertegenwoordiging van degene die het recht heeft een Goddelijk Oordeel te adopteren, gericht op bescherming van de religie en op regeren over de wereld met haar." Al Mawardi (1058 n.c.) definieerde het als "de opvolging van de Profeet ter bescherming van de religie en ter verspreiding over de wereld."

De Koran en de *soenna* zijn de enige bronnen voor de grondwet, wetgeving en de verordeningen die de structuur bepalen van de systemen waarmee het leven in de samenleving van *daar oel Islam* wordt geordend. Dit, omdat Allah ﷻ in de Koran zegt:

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ
مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

"En oordeel tussen hen met hetgeen Allah heeft geopenbaard, en volg niet hun verlangens, maar wees op uw hoede voor hen opdat zij je verleiden weg van een deel van wat Allah je heeft geopenbaard." (VBK soera al Maa'idah, aaya 49)

3.2 Ideologie versus burgerschap

Ondanks het feit dat de Islamitische Staat Al Khilafah een ideologische staat is, is de ideologie niet van belang bij het recht op burgerschap in de Islamitische Staat, omdat in Islam het recht op burgerschap gebaseerd is op permanent verblijf in de Islamitische Staat. Dit begrip resulteert uit de *soenna* van de Boodschapper van Allah ﷺ, zoals overgeleverd door Soelajmaan bn Boeraida die heeft verteld dat de Profeet ﷺ heeft gezegd:

أَدْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ فَإِنْ أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ وَكُفَّ عَنْهُمْ ثُمَّ أَدْعُهُمْ إِلَى التَّحَوُّلِ
مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ
وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ

"Roep hen tot Islam, en wanneer zij (positief) antwoorden, accepteer dit dan van hen en weerhoud jullie van vechten tegen hen. Roep hen dan op te verhuizen van hun land naar het land van de Moehadjirien (de emigranten), en vertel hen dat als zij dit doen, zij de rechten van de Moehadjirien zullen hebben evenals hun plichten."

Deze *hadith* maakt duidelijk dat er verschil bestaat tussen degenen die verhuizen naar het land van de Moehadjirien en degenen die hier buiten verblijven, ongeacht of zij moslims zijn of niet. Hierbij dient opgemerkt te worden dat ten tijde van de Profeet صلی اللہ علیہ وسلم het land van de Moehadjirien het *daar oel Islam* was, en dat alle andere landen *daar oel koefr* waren. Bovendien, kort na zijn emigratie van Mekkah naar al Mediena in het jaar 622 n.C., liet Profeet Mohammed صلی اللہ علیہ وسلم een overeenkomst opstellen tussen de Emigranten (Moehadjirien), de Helpers (Ansaar) en de joden van al Mediena. Deze overeenkomst is bekend geworden als het "Verdrag van al Mediena". Het is een historisch document dat enerzijds de relatie ordende tussen de moslim emigranten uit Mekkah in al Mediena en hun moslim helpers in al Mediena, en anderzijds de relatie tussen de moslims en de joden in al Mediena met hun bondgenoten. De belangrijkste punten van deze overeenkomst waren:

- Dit is een document van Mohammed de Profeet waarop de relaties tussen de gelovigen en moslims van de Qoerajsj en Yathrib, en degenen die hen gevolgd zijn en degenen die gewerkt hebben voor hen, gebaseerd zullen worden;
- Zij zijn één Oemma, waar al de andere mensen van buitengesloten zijn;
- De joden van Banoe 'Auwf vormen een gemeenschap samen met de gelovigen, de joden hebben hun eigen religie evenals de moslim, en de vrije (voormalige) slaven, met uitzondering van degenen die zich oneerlijk gedragen of zondigen, want zij beschadigen zichzelf en hun families;
- Hetzelfde geldt voor de joden van Banoe an Nadjjaar, Banoe al Haarith, Banoe Saa'idah, Banoe Djoesjam, Banoe al Auws, Banoe Tha'labah en de Djafna, een clan van de Tha'labah en Banoe asj Sjoetaiba.

Op basis van dit alles kunnen we concluderen dat het burgerschap van de Islamitische Staat gebaseerd is op permanent verblijven in *daar oel Islam* ongeacht de ideologie van de inwoner; omdat degenen die niet verhuizen naar *daar oel Islam*, ook al zijn zij moslim, niet de rechten zullen genieten die de mensen in *daar oel Islam* genieten, zelf al zijn dezen niet-moslim zoals de joden.

Kortom, het burgerschap van de Islamitische Staat kan, op voorwaarde van

permanent verblijven in *daar oel Islam*, aan twee typen van mensen gegeven worden:

1. Diegenen die haar onderdaan worden als gevolg van acceptatie van de ideologie van de Islamitische Staat;
2. Diegenen die haar onderdaan worden als gevolg van een overeenkomst.

3.3 Burgerschap op basis van overeenkomst

Het recht op burgerschap in de Islamitische Staat is niet beperkt tot degenen die geboren worden binnen haar grenzen. Het valt iedere moslim ten deel, ongeacht plaats van geboorte. Een moslim wordt zodoende burger van de Islamitische Staat op het moment dat hij een voet op haar grondgebied zet met de intentie aldaar te gaan wonen en verblijven. Maar, het recht op burgerschap is niet beperkt tot moslims. Ook niet-moslims kunnen haar burger worden. Een niet-moslim met de intentie permanent in *daar oel Islam* te verblijven, oftewel meer dan een jaar, wordt een onderdaan van de Islamitische Staat zodra hij het contract van *dhimma* accepteert.

3.4 Het contract

In Islam is van een contract (*'aqd*) sprake bij "aanbod en acceptatie tussen twee partijen", waarbij het onderwerp van het contract ofwel een feit, ofwel een voordeel dient te zijn. Contracten die zaken anders dan deze twee behelzen zijn daarmee vanuit Islamitisch perspectief ongeldig. Het contract betreft "een feit in ruil voor een ander feit", zoals bij verkoop, of in ruil voor niets anders, zoals bij giften of het betreft "de terbeschikkingstelling van een voordeel in ruil voor compensatie", zoals bij huren, of in ruil voor niets, zoals bij uitlenen. Voor wat betreft de onderdelen van het contract, de moslims geleerden zijn het erover eens dat ieder rechtsgeldig contract drie pilaren heeft, namelijk:

1. *Al 'aqiedaan*, oftewel de twee partijen;
2. *Al ma 'qoed 'alaih*, oftewel een onderwerp;
3. *Sieghat oel 'aqd*, letterlijk 'de woorden van het contract', oftewel een aanbod en acceptatie.

3.5 Het contract van *dhimma*

Het contract van *dhimma* behelst een aanbod en acceptatie tussen twee partijen en is gebaseerd op ruil voor compensatie. Net zoals alle andere contracten is ook het contract van *dhimma* dus gebaseerd op de drie pilaren. Haar twee partijen

zijn enerzijds de Khalifah, de leider van de Islamitische Staat of een van zijn afgevaardigden, en anderzijds de *dhimma*. Als onderwerp accepteren de *dhimma* dat zij de wetten van Islam zullen respecteren en de *djizja* zullen betalen, in ruil waarvoor de staat hun permanent veiligheid zal bieden. De woorden van het contract maken dit aanbod en de consequenties van acceptatie expliciet duidelijk en zetten de voorwaarden voor beiden uiteen op basis van overeenkomst tussen beide partijen.

Zodra de niet-moslim het contract van *dhimma* accepteert wordt hij een burger binnen Daar oel Islam. Iedere burger heeft, als vanzelfsprekend, rechten en plichten tegenover de staat. Precies welke rechten en plichten dit zijn voor een niet-moslim onderdaan van de Islamitische Staat, zullen we in het hierna volgende uiteenzetten.

4. Rechten en Plichten van niet-Moslims

4.1 Soorten van *dhimmies*

Er zijn twee soorten van *dhimmies*. Ten eerste zijn er de mensen van het boek (*ahl oel kitaab*), en de tweede soort zijn de *dhimmies* van alle andere religies en overtuigingen. De mensen van het boek refereert aan de joden en christenen. De *sjarie*'a heeft uiteengezet dat het *halaal* (toegestaan) is voor de moslims om het door hun geslachte vlees te eten, en om hun vrouwen te trouwen. Voor wat betreft de mensen die een ander basisidee hebben geaccepteerd dan dat van de joden en christenen, zij worden op dezelfde manier behandeld als de mensen van het boek maar de moslims mogen niet het door hun geslachte vlees eten en de moslim mannen mogen niet met hun vrouwen trouwen. Het bewijs hiervoor is in de Koran:

لَيَوْمٍ أَجَلٌ لَّكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ
وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ

"Het eten van de mensen van het boek is toegestaan voor jou, en wat van jullie is, is toegestaan voor hen. Toegestaan voor huwelijk zijn niet enkel de kuise gelovige vrouwen, maar tevens de kuise vrouwen van onder de mensen van het boek, zoals geopenbaard voor jullie." (VBK soera al Maidah, aaya 5)

En in de *soenna*, Imam Malik heeft overgeleverd van Dja'far ibn Mohammed ibn 'Ali van zijn vader dat 'Oemar ibn al Gattaab over de vuuraanbidders sprak, en zei: "Ik weet niet wat met hen te doen." Abdoerrahman bin 'Auf zei daarop: "Ik getuig dat ik de Boodschapper van Allah ﷺ heb horen zeggen:

سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ ، غَيْرَ نَاكِحِي نِسَائِهِمْ وَلَا آكِلِي ذَبَائِحِهِمْ

‘Behandel hen met dezelfde behandeling als de mensen van het boek, maar trouw hun vrouwen niet en eet het door hen geslachte vlees niet.”

4.2 De rechten van niet-moslims

Islam beschouwt al de mensen woonachtig in *daar oel Islam* als onderdanen van de Islamitische Staat en behandelt hen als gelijken. Discriminatie tussen moslims en niet-moslims is niet toegestaan. Het is de plicht van de staat om van al haar

onderdanen het geloof (ook als dit niet Islam is), de eer, het verstand, het bezit en leven te beschermen. Deze status van de *dhimmi*s is uiteengezet in de Koran en de soenna. Allah ﷻ zegt:

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

"Allah verbiedt jou niet, voor wat betreft degenen die niet tegen jouw vechten voor je geloof en die jullie niet uit jullie huizen drijven, hen aardig (met respect) en rechtvaardig te behandelen: want Allah houdt van diegenen die rechtvaardig zijn." (VBK soera al Moemtahana, aaya 8)

En:

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

"Komt de verbonden na, want naar ieder verbond zal ondervraagd worden op de Dag van Rekenschap." (VBK soera al Israa, aaya 34)

De Boodschapper van Allah ﷺ heeft gezegd:

مَنْ قَتَلَ نَفْسًا مُّعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَإِنَّ رِيحَهَا لِيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا

"Degene die een *moe'aahid* zonder recht hiertoe doodt, hij zal de geur van het paradijs niet ruiken, ook al strekt haar geur zich uit over een afstand gelijk aan 40 jaar reizen." [Boegaarie]

En hij ﷺ zei ook:

أَنَّ يَهُودَ بَنِي عَوْفٍ أُمَّةٌ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ، لِلْيَهُودِ دِينُهُمْ وَلِلْمُسْلِمِينَ دِينُهُمْ ، بَنِي النَّجَارِ مِثْلَ مَوَالِيهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ أَوْ أَثَمَ ، فَإِنَّهُ لَا يُوتَغَى إِلَّا نَفْسَهُ وَأَهْلَ بَيْتِهِ

"De joden van Banoe 'Auwf vormen een gemeenschap samen met de gelovigen, de joden hebben hun eigen religie evenals de moslim, en de vrije (voormalig) slaven, met uitzondering van degenen die zich oneerlijk

gedragen of zondig, want zij beschadigen zichzelf en hun families." (Siera Ibn Hishaam)

Omdat de rechten van de *dhimmi*s veel zijn, zal dit boekje zich beperken tot een behandeling van de fundamentele van deze rechten:

A. *Het recht op een waardig bestaan*

Islam geeft het recht aan al de onderdanen van de Islamitische Staat op een menswaardig bestaan. Allah ﷻ zegt in de Koran:

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

"En inderdaad hebben we de zonen van Adam geëerd." (VBK soera al Israa, aaya 70)

Deze eer betreft de mens als mens, willekeurig de overtuiging, kleur of ras. Het is daarmee verplicht de waardigheid van mensen te respecteren of zij nu moslim of niet-moslim zijn. Een voorbeeld van dit respect voor de waardigheid van mensen kan gevonden worden in het gedrag van Profeet Mohammed ﷺ in een *hadieth* van Imam Boegaarie: "Toen een dag een begrafenisstoet voorbij de Profeet trok, stond hij op. Zijn metgezellen zeiden tegen hem: 'het is de begrafenis van een jood!' Hij (de Profeet), antwoordde door te zeggen:

أَلَيْسَتْ نَفْسًا

'Is hij niet ook een ziel?' "

Verder, overeenkomstig het idee betreffende de waardigheid van mensen hebben niet-moslims recht op respect voor hun gevoelens en emoties; is het verboden om hen te bespioneren; is het hun recht dat hun eer niet geschonden wordt, en is het hun recht dat hun vrouwen niet gekwetst worden. Ook is het hun recht dat discussie met hen plaatsvindt op de meest eerwaardige manier. Allah ﷻ zegt:

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

"En redetwist niet met de mensen van het boek, behalve op een betere manier (dan enkel twisten)." (VBK soera al Ankaboet, aaya 46)

Feitelijk gezien is een niet-moslim burger in de Islamitische Staat gelijk aan een moslim. Het is daarom dus niet toegestaan een niet-moslim te schaden zonder reden hiertoe, of dit nu zijn eer, eigendom of persoon betreft. Hij mag niet gedood worden zonder het benodigde proces van wet en rechtvaardigheid.

B. Het recht op goede behandeling

Imam Qoeraafie (648 n.H.) zegt: "Het is een plicht op de moslims tegenover de *dhimmi*s om te zorgen voor de zwakkeren onder hen, om de behoeften van de armen onder hen te bevredigen, hun hongerigen te voeden en van kleding te voorzien, hen vriendelijk te bejegenen, en zelfs om kwetsingen door hun te tolereren; al was het van een buur en al was de moslim de rechthebbende partij. De moslims moeten hen tevens van eerlijk advies voorzien en beschermen tegen eenieder die hen of hun families schade toe wenst te brengen, hun bezittingen wenst te stelen, of hun rechten wil schenden."

En de Boodschapper van Allah ﷺ heeft gezegd:

أَلَا مَنْ ظَلَمَ مَعَاهِدًا ، أَوْ انْتَقَصَهُ ، أَوْ كَلَفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ ، أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بِغَيْرِ طَيِّبِ نَفْسٍ ، فَأَنَا حَاجِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

"Op de Dag des Oordeels zal ik twist leveren met iedereen die een persoon van onder de Mensen van het Convenant onderdrukt, zijn rechten breekt, die hem verantwoordelijkheden geeft die zijn krachten te boven gaan, of die hem iets ontnemt tegen zijn wil." (Aboe Dawoed).

C. Het recht cultuur specifieke eigenschappen te behouden

Islam dwingt degenen die haar niet als overtuiging hebben geadopteerd niet om haar desalniettemin toch te adopteren. Integendeel, Islam erkent het absolute recht voor de niet-moslim om de eigen religie te behouden. Allah ﷻ zegt in de Koran:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ

"En er is geen dwang in het geloof. De waarheid is duidelijk onderscheiden van de valsheid." (VBK soera al Baqara, aaya 256)

Een aaya dat geopenbaard werd om te voorkomen dat bepaalde individuen van onder de Ansaar (degenen van de oorspronkelijk bewoners van al Mediena die

de Profeet en de moslims hebben geholpen) hun zonen die het Jodendom of het Christendom hadden aangenomen zouden dwingen tot bekering tot Islam (Tafsier Ibn Kathir).

En de Boodschapper van Allah ﷺ heeft gezegd:

مَنْ كَانَ عَلَى يَهُودِيَّتِهِ أَوْ نَصْرَانِيَّتِهِ فَإِنَّهُ لَا يُفْتَنُ عَنْهَا

"Wie zijn jodendom of christendom belijdt, die zal niet van zijn religie verleidt worden." [Ibn Hisjaam]

Islam geeft de niet-moslim onderdanen van de Islamitische Staat niet enkel het recht hun religie te behouden, ze geeft hen tevens het recht hun religieuze rituelen ten uitvoer te brengen en garandeert veiligheid voor hun plaatsen van aanbidding. Hiernaast, betreffende voeding, kleden, huwelijkse zaken, scheiding en sociale relaties mogen de niet-moslims hun eigen religies en culturen volgen. De niet-moslims zullen de Arabische taal leren op de scholen, omdat het Arabisch nu eenmaal de taal van de Islamitische Staat is, maar het staat hun vrij de eigen talen te gebruiken zo mochten zij dit willen. De niet-moslims hebben het recht en de vrijheid om in de taal die zij willen kranten te publiceren of televisie te maken. Ook zullen zij niet vervolgd worden voor handelingen die naar hun maatstaven geen overtredingen zijn, zoals het eten van varkensvlees of het drinken van alcohol.

De Islamitische Staat zal deze rechten voor de niet-moslims garanderen omdat dit de rechten zijn die Islam de niet-moslim onderdanen van de Islamitische Staat garandeert. Vanuit deze visie zal ook de houding onder de moslims tegenover deze voorrechten voor de niet-moslims resulteren. Daarom zullen de moslims in deze rechten voor de niet-moslims, of in het opeisen van deze rechten door de niet-moslims, niet een teken zien van afwezigheid van loyaliteit tegenover de Islamitische Staat onder de niet-moslims, wat juist continue wordt betoogd tegen traditionele gebruiken van niet-westerse mensen in de westerse samenleving, als teken van gebrekkige integratie en loyaliteit.

D. Het recht op bescherming tegen agressie

Het is een noodzakelijkheid voor de Islamitische Staat om voor bescherming te zorgen van de niet-moslims die in *daar oel Islam* verblijven, tegen agressie van externe vijanden. Nog belangrijker is de plicht tot bescherming tegen interne vijanden. Bescherming van de *dhimmies* is een plicht op de moslims. Het is de

dhimmie niet verplicht in het leger van de Islamitische Staat te treden, of om te vechten ter bescherming van de staat, hij mag dit wel mocht hij dit wensen. Het is een plicht voor de Khalifah om hen die zich in *daar oel Islam* bevinden te beschermen net zoals hij de moslims zou beschermen, en om te werken voor hun vrijlating uit gevangenschap indien zij in vreemde handen gevallen zijn. Ibn Hazm (1064 n.C.) stelt: *"Eén van de rechten van de mensen van het verbond is dat wanneer daar oel Islam wordt aangevallen in een gebied waar zij verblijven, het de plicht is op de moslims te sterven voor hun te bescherming."*

E. Het recht tot beklag

Iedere onderdaan van de Islamitische Staat, indien hij volwassen is en bij gezond verstand, heeft het recht om zitting te nemen in de Raad van de Natie (*Madjlis oel Oemma*). Derhalve beschikt de niet-moslim tevens over het recht deel te nemen aan verkiezingen voor deze raad zowel actief (verkiesbaar) als passief (kiezend). Deelname aan verkiezingen voor zitting in de Raad van de Natie is dus een recht voor de moslim en niet-moslim, man en vrouw. De niet-moslim heeft net als de moslim het recht zijn of haar mening te geven in technische zaken, zoals bijvoorbeeld betreffende de precieze locatie van een nieuw te bouwen school of ziekenhuis, et cetera. Echter, als de Raad van de Natie zich bezig houdt met legislatieve kwesties, dan is hierin geen stem weggelegd voor de niet-moslims. Dit omdat de wetgeving van de Islamitische Staat te allen tijde gebaseerd moet zijn op Islam, en dus de bronnen van Islam zijnde de Koran en de *soenna*. En het feit van de niet-moslim blijft dat zijn of haar visie niet is gebaseerd op deze bronnen.

Omdat de wetgeving uit Islam moet resulteren mogen niet-moslims geen positie van wetgeving bekleden. En omdat de niet-moslims niet in een uitvoerende, actieve rol bij het proces van wetgeving betrokken zullen zijn, zal hun mening ook niet gezocht worden in een passieve rol, oftewel bij de keuze van een nieuwe Khalifah.

Wel heeft iedere niet-moslim het recht klachten in te dienen tegen onrecht hem of haar aangedaan door de heersers, of tegen onjuistheden in de ervaren ten uitvoer brenging van Islam op hem of haar.

Ibn Maadja heeft overgeleverd van Aboe Sa'ied Al Goedrie dat een bedoeïen bij de Profeet صلی اللہ علیہ وسلم kwam en eiste dat de Profeet صلی اللہ علیہ وسلم een schuld zou aflossen die de Profeet صلی اللہ علیہ وسلم bij hem open had staan. Geschokt door zijn ruwe manier van doen, wezen de gezellen van de Profeet de man terecht: "Weet je wel tegen wie je het hebt?" De bedoeïen antwoordde: "Ik vraag toch gewoon waar ik recht op

heb!" Tot ieders verbazing, wees de Profeet ﷺ zijn metgezellen onmiddellijk terecht met de woorden:

هَلَا مَعَ صَاحِبِ الْحَقِّ كُنْتُمْ

"**Waarom kiezen jullie niet de kant van de benadeelde partij?**" De Profeet deed het nodige om de schuld af te lossen, corrigeerde zijn metgezellen, en zei:

أَوْلَيْكَ خَيْرُ النَّاسِ إِنَّهُ لَا قُدْسَتْ أُمَّةٌ لَا يَأْخُذُ الضَّعِيفُ فِيهَا حَقَّهُ غَيْرَ مُتَعَتِّعٍ

"**Het is inderdaad een gezegende gemeenschap waarin de zwakken hun rechten kunnen opeisen zonder schrik te moeten hebben voor represailles.**"

Zoals een iedere inwoner van de Islamitische Staat heeft ook de niet-moslim toegang tot de speciale en onafhankelijke rechtbank *Mahkamat oel Madhaalim*, welke zich enkel met kwesties van onrecht in de relatie volk versus heerser bezig houdt, en die de handelingen van de Khalifah en ieder ander die een post van autoriteit bekleedt toetst aan de wetgeving van Islam.

In het verlengde van het recht op klagen bestaat het recht voor iedere onderdaan van de Islamitische Staat om media activiteiten te ontwikkelen, zonder dat hiervoor toestemming van de staat moet worden gezocht en zonder dat hierbij beïnvloeding door de staat moet worden geaccepteerd. Dit recht geldt voor moslim en niet-moslim.

F. Het recht op arbeid

Iedereen die burger is van de Islamitische Staat en over de noodzakelijke kwaliteiten beschikt, moslim of niet-moslim, mag aangesteld worden als directeur van of werknemer binnen een administratief departement van de overheid. De niet-moslims mogen echter geen posities van wetgeving of regering bekleden binnen de overheid, omdat wetgeven en regeren zuiver gebaseerd moet zijn op Islam. Ook mogen zij geen religieuze posities bekleden die specifiek van doen hebben met Islam, zoals de rol van imam (voorganger bij gemeenschappelijke gebeden).

4.3 Plichten voor de niet-moslim

Algemeen genomen kennen de niet-moslim burgers van de Islamitische Staat twee verplichtingen: dat is het gehoorzamen aan de wetten van Islam waarmee

de staat regeert en die op hen van toepassing zijn, en het betalen van de *djizja*. Indien de *dhimmies* weigeren aan een van deze twee plichten te voldoen, dan overtreden zij hiermee hun overeenkomst met de staat. Hierbij dient opgemerkt te worden dat indien iemand van hen op deze wijze ongehoorzaam is, de overtreding enkel hem wordt aangerekend. Het verdrag wordt eveneens overtreden - wederom enkel voor degene die de overtreding begaat - indien iemand van de *dhimmies* vijandige spionnen of soldaten verbergt; een moslim wegleidt van Islam; een moslim doodt; iets ontoelaatbaars zegt over Allah ﷻ of de Boodschapper van Allah ﷺ; of een geval van struikroof begaat.

De geschiedenis van Islam leert dat de *dhimmies* op geen moment door de staat verplicht zijn geworden tot zaken die zij niet konden dragen, of die indruisten tegen plichten zoals die resulteerden uit de eigen religies. Als resultaat hiervan weten we, bijvoorbeeld, dat ten tijde van de Kruistochten de christelijke onderdanen van de Islamitische Staat massaal aan de zijde van de moslims vochten tegen de christenen uit Europa, ook al waren zij hiertoe niet verplicht. Uit de verhouding rechten versus plichten voor de *dhimmies* en de aard van de plichten voor de *dhimmies*, is dus blijkbaar een loyaliteit onder de *dhimmies* tegenover de Islamitische Staat ontstaan. Iets wat bij aanschouwing van de situatie in de meeste westerse landen vandaag de dag maar moeilijk voor mogelijk gehouden kan worden.

5. Verhelderingen

5.1 Wetgeving

In de seculier liberale democratieën vindt men dat de keuze bij wetgeving beargumenteerd moet worden op basis van belang, profijt en voordeel, ten gevolge waarvan de wetten die niet resulteren uit een seculier liberale levensovertuiging afgewezen worden vanwege een toegeschreven "achterlijkheid" of "barbaarsheid". Een beschimping en veroordeling die gebaseerd wordt op niet meer dan observatie van het feit dat de oorsprong van de wet niet in de seculier liberale levensovertuiging gelegen is.

Daar de Islamitische Staat een ideologische staat is zal de wetgeving in haar zuiver Islamitisch zijn. Dit betekent dat in de ordening van de staat en de samenleving geen plaats zal zijn voor wetten die hun oorsprong vinden in ideologieën en overtuigingen anders dan Islam. Echter, niet vanwege een toegeschreven "achterlijkheid" of "barbaarsheid" van deze andere wetten, maar vanwege het feit dat zij niet uit de ideologie Islam resulteren. Als zodanig

resulteert uit de keuze van wetten door de ideologische Islamitische Staat geen waardeoordeel, en haar keuze voor bepaalde wetgeving houdt daarmee geen belediging in van andere overtuigingen en hun aanhangers. Niet zal uit haar keuze een belediging van andere overtuigingen en hun aanhangers blijken en niet zal haar keuze van belediging van andere overtuigingen en hun aanhangers vergezeld gaan, zoals dit in de seculiere liberale democratieën wel altijd het geval is.

Bovendien laat de wetgeving van Islam de ruimte aan haar niet-moslim onderdanen om hun levens vorm te geven in overeenstemming met de eigen overtuiging. Islam vormt het raamwerk waarbinnen de samenleving voort gaat en zich ontwikkelt. Dit raamwerk behelst algemeen geldende wetten, voor eenieder binnen de samenleving. Binnen het raamwerk gelden de wetten van Islam nog steeds, maar houden zij rekening met het bestaan van niet-moslims in de ideologische Islamitische Staat. Hier biedt Islam als wet dat de niet-moslims in staat moeten zijn om hun leven vorm te geven in overeenstemming met hun eigen overtuigingen, en dus op basis van de eigen wetten. Het is daarom dat de spijswetten van Islam, de wetten betreffende aanbidding en de wetten betreffende de familiale aangelegenheden Islam als voorwaarde hebben. Dit betekent dat zij enkel gelden voor degenen die Islam als overtuiging hebben geadopteerd maar niet voor degenen die dit niet hebben. Waar de islamitische wet Islam als voorwaarde heeft, daar mogen de niet-moslims naar eigen inzichten en wetten ordenen.

5.2 Het concept *djizja*

Er zijn geleerden die stellen dat *djizja* letterlijk bestraffing betekent, en dat het betalen van de *djizja* door de *dhimma* een symbool van vernedering is. De Koran kan deze indruk wekken wanneer wordt gezegd

حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

"...totdat zij de *djizja* betalen in vernedering/onderdanigheid". (VBK soera at Tawba, aaya 29)

Eigenlijk zegt het aaya betreffende de *djizja*:

"... totdat zij de *jyzia* betalen '*an yadin wa hoem saaghiroen*.'" De vraag die hier beantwoord dient te worden is dan ook die gerelateerd aan de betekenis van de woorden '*an yadin wa hum saaghiroen*."

Wat betekent dit? Interpretatie (*tafsier*) van de uitspraak van Allah ﷻ is ofwel letterlijk (*haqieqatan*) ofwel figuurlijk (*majaazatan*). Letterlijk betekenen de woorden '*an yadin* 'met hun handen'. Figuurlijk genomen betekenen de woorden 'in staat zijn'. Voor wat betreft *saaghiroen*, dit woord is er de oorzaak van dat bij verscheidene interpretaties van het *aaya* het concept vernedering een centrale rol speelt. Sommige Islamitische juristen begrepen eruit dat het betalen van de *djizja* door de *dhimmie* in een staat van vernedering van de *dhimmie* plaats diende te vinden. Maar Ibn Qajjim al Djawziyya stelt: "*Dit (deze opvatting) is ongegrond en resulteert niet uit de inhoud van het vers.*" In feite betekent het woord '*saaghiroen* 'onderdanigheid'. Als zodanig verwijst zij naar het verblijven in de Islamitische Staat waar men onderdanig moet zijn aan de aldaar geldende wetten. Naar onze mening is de juiste interpretatie van het *aaya* dan ook dat de *djizja* genomen moet worden van de *dhimmies* die in staat zijn om haar te betalen, en dat van de *dhimmies* geëist moet worden dat zij zich onderdanig opstellen tegenover de wetten van de Islamitische Staat, wat niets te maken heeft met vernedering

حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

"...totdat zij de *djizja* betalen in onderdanigheid." (VBK soera at Tawba, aaya 29)

Hierbij moet verder opgemerkt worden dat het toegestaan is een andere term te gebruiken voor de heffing op de *dhimmies* in plaats van *djizja*. Mogelijk zijn bijvoorbeeld ook belasting, *zakaat*, schenking, of feitelijk wat dan ook.

5.3 Het concept *dhimmie*

Oriëntalistten stellen veelal dat het *dhimmie*-schap in feite een tweederangs burgerschap is. De term die zij hierbij hanteren, *dhimmietude*, staat voor hun voor discriminatie, differentiatie en minderwaardigheid. Naar hun mening is *dhimmietude* een uiting van vernedering en de staat van minderwaardigheid die de moslim-samenleving de niet-moslims oplegt.

Echter, de term *dhimmie* komt voort uit het Arabische woord *dhimma* wat 'bescherming' betekent, en 'garantie' of 'veiligheid'. Binnen de *sjarie*'a betekent het een bindende overeenkomst waaronder de moslims de plicht op zich nemen om de niet-moslims te beschermen tegen kwaad; hen met rechtvaardigheid te behandelen; en om hun gebieden, bezittingen en burgerrechten met respect te behandelen. De overeenkomst stelt de niet-moslims in staat om te functioneren als gerespecteerde leden van de samenleving en om in vrijheid de eigen

Vanuit legislatief oogpunt plaats het *dhimmie*-schap geen beperkingen op de niet-moslim. Integendeel, de Islamitische juristen definiëren het *dhimmie*-schap juist als het Goddelijk Oordeel voor de moslims om niet-moslims te accepteren in *daar oel Islam*. De term is daarom niet negatief maar staat, in overeenstemming met de islamitische psyché, voor een positieve houding ten opzichte van verschillen.

5.4 De dood voor de moord op niet-moslims

Een andere kwestie bij het onderwerp van de *dhimma*, op basis waarvan oriëntalist Islam en de eerste moslims bekritiseren, is het idee dat een moslim niet ter dood mag worden veroordeeld voor de moord op een niet-moslim, hoewel op de moord van een moslim door een niet-moslim wel de doodstraf staat, maar in plaats hiervan kan volstaan met het betalen van bloedgeld aan de familie van de vermoorde. Als argument voor deze stelling beweren sommige geleerden dat het bloed van de *dhimmie* niet gelijk is aan het bloed van de moslim.

In reactie op de kritiek die dit idee heeft ontvangen is het noodzakelijk allereerst duidelijk te maken dat het hier een controversieel idee betreft. Dat een moslim niet gedood mag worden voor de moord op een *dhimmie* is een bediscussieerbaar idee binnen *fiqh* (Islamitische jurisprudentie). Ter illustratie hiervan, de Hanafie wetsschool, aangehangen door de Islamitische Staat ten tijde van de Ottomaanse Khilafah, verwierpt deze notie. Onze mening is dat het bloed van de *dhimmie* gelijk is aan het bloed van de moslim. Als een moslim een niet-moslim onderdaan van de Islamitische Staat doodt, dan zal ook hij (de dader) op basis van *qisaas* (gelijkberechting) worden gedood. De Profeet ﷺ heeft gezegd:

مَنْ قَتَلَ نَفْسًا مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ
عَامًا

"Degene die een *Moe'aahid* zonder recht hiertoe doodt, hij zal de geur van het paradijs niet ruiken, ook al strekt haar geur zich uit over een afstand gelijk aan veertig jaar reizen." [Boegaarie]

6. Uitspraken van niet-moslims over de behandeling van *dhimmies* door de Khilafah

De Khilafah Staat heeft meer dan tien eeuwen lang de Goddelijke Oordelen omtrent de behandeling van niet-moslims in praktijk gebracht. Hiervan getuigen niet alleen moslim historici maar tevens ook westerse. Bovendien zijn de Nederlanders in de 16^e eeuw hier zelfs nog getuige van geweest en kwamen de Geuzen als gevolg hiervan met het spreekwoord: “*Liever Turcks dan Paaps*”. Hieronder volgen een aantal uitspraken van de Nederlandse Geuzen en alsmede westerse wetenschappers over de behandeling van *dhimmies* door de Khilafah Staat.

1.

“*Den Prince van Oraengien triumphant
Godt sal hem gheven wijsheyt en verstant,
Op dat Gods Woort tot desen stonden,
Mach gepreect worden aen elcken cant,
Liever Turcks dan paus bevonden.
Al is den Turk gheen Christen genaemt,
Hy en heeft niemant om tgelooove gebrant,
Als die papisten doen alle dage (...)*”

(E.T. Kuiper en P. Leendertz jr. (red.), Het Geuzenliedboek.1577-78)

2.

“*Jae soo wy connen exempel nemen vandengemeynen vyandt der Christenheyt,
te weten vanden Turck, de welcke al te wel weet wat het is te domineren: Wy sien
dat hy in zijn Keyserrijcke, ghelijckelijck beyde Joden en Christenen
duldet, sonder daerom eenige vreesete hebben van oproer ofte afval [...].*”

(Pamflet: Supplicatie Aen sijn Hoocheyt en Heerendes Raets van State,
Ouergegeuen doorde inwoonders deser Nederlanden, welcke protesteren, dat
sy begeren te leuen nae de Reformatie des Euangeliums, Den xxij.dach Junij,
1578 (z.p.1578) XVII)

In de twee voorgaande citaten van het Geuzenliedboek en het pamflet wordt gesproken over de ‘*Turck*’ wat een verwijzing was naar de Ottomaanse Khilafah van destijds. Deze wordt geprezen omdat hij ‘*niemant om tgelooove gebrant*’ ofwel niemand vanwege diens geloofd op de brandstapel gooide en wordt genomen als voorbeeld omdat ‘*Wy sien dat hy in zijn Keyserrijcke, ghelijckelijck*

beyde Joden en Christenen duldet, sonder daerom eenige vreesete hebben van oproer ofte afval' ofwel 'wij zien dat hij (de 'Turkse' Khaliefah) in zijn keizerrijk zowel Joden als Christenen accepteert zonder dat zij vrees hoeven te hebben te worden vervolgt of met dwang te worden bekeerd.'"

3. Patriarch Ghaytho schreef:

"De Arabieren, die de Heer de macht over de wereld heeft gegeven, behandelen ons zoals u weet. Zij zijn geen vijanden van het Christendom. Inderdaad, zij prijzen onze gemeenschap, behandelen onze priesters en heiligen met waardigheid en bieden hulp aan onze kerken en kloosters."

(Arthur Stanley Tritton, *The People of the Covenant in Islam*, blz. 158.)

4. De Amerikaanse historicus Will Durant zegt:

"Ten tijde van het Omajjaadische kalifaat genoten de mensen van het verbond, christenen, zoroastristen, joden en sabiërs, een mate van tolerantie die wij zelfs vandaag de dag niet vinden in christelijke landen. Zij waren vrij om de rituelen van hun religies uit te oefenen en hun kerken en tempels werden behouden. Zij genoten autonomie in de zin dat zij onderworpen waren aan de religieuze wet van hun (eigen) geleerden en rechters."

(Will Durant, *The Story of Civilization*, deel 13, blz. 131-132)

5. De Britse arabist Rom Landau schreef:

"In tegenstelling tot het christelijke rijk, dat het christendom probeerde op te leggen aan zijn onderdanen, erkenden de Arabieren de religieuze minderheden en accepteerden hun aanwezigheid. Christenen, joden en zoroastristen stonden bij hen bekend als de Mensen van het Verbond; met andere woorden, de naties die een beschermende status genoten."

(Rom Landau, *Islam and the Arabs*, blz. 119)

Slotwoord

Het moet duidelijk zijn dat hier slechts een beperkt beeld geschetst is van de manier waarop Islam het samenleven van mensen met verschillende overtuigingen ordent. Wat we hier hebben weergegeven is hoogstens als een druppel in de oceaan die de wetgeving betreffende deze ordening is. Desalniettemin, het zou moeten volstaan om een idee te kunnen ontwikkelen betreffende de visie van Islam op het ordenen van dit samenleven, en het zou moeten volstaan om de vele misconcepties te ontkrachten die ten gevolge van het oriëntalistische werk zijn ontstaan in het denken van de westerse mens.

In haar tijd, toen zij zich uitstreckte van Europa tot Azië, heeft de ideologische Islamitische Staat door middel van Islam de levens geordend van mensen van verschillende rassen, volkeren en overtuigingen. Nooit ingegeven door het koloniaal gedachtegoed dat tot op de dag van vandaag het denken van de westerse mogendheden domineert, bracht zij al haar onderdanen, ongeacht ras of overtuiging, gelijk vooruit in het leven. De joodse en christelijke gemeenschappen in Al Andaloës (Islamitisch Spanje) en de Arabische landen floreerden op gelijke voet met de moslims, als onderdeel van de Islamitische samenleving. Zij bleven niet achter, noch lagen zij voor ten gevolge van onderscheid op basis van ras of overtuiging. En tot op de dag van vandaag vindt men in de landen van de moslims de gemeenschappen van niet-moslims, zo divers als sterren aan de hemel, met nog altijd hun traditionele rituelen en gewoonten.

Feiten die, zo wij hopen, met onze publicatie beter begrijpelijk zijn geworden.

Dankzij de media en veel politici leeft er een algemeen beeld bij veel niet-moslims dat Islam en moslims intolerant zijn jegens mensen met andere religies en overtuigingen. Er wordt beweerd dat Islam enkel verspreid is doormiddel van het zwaard waarbij niet-moslims een keuze hadden tussen twee zaken: men bekeert zich tot Islam of men zal sterven. In gebieden waar niet-moslims toch gespaard bleven zou er sprake zijn van een tweederangs burgerschap wat Islamcritici op stigmatiserende wijze *dhimmietude* noemen. Niet-moslims zouden een miserabel leven leiden en zouden constant worden onderdrukt en gediscrimineerd.

De waarheid echter vertelt een ander verhaal. Dit boekje is geschreven om een feitelijke weergave te presenteren van de Islamitische regelgeving omtrent niet-moslims in de Khilafah Staat. Het gaat in op de realiteit van de *dhimmie*, de visie van Islam op burgerschap, de rechten en plichten van moslims en niet-moslims in de Khilafah Staat en verheldert een aantal omstreden misconcepten omtrent *dhimmies* in de Khilafah Staat. Ook wordt er aandacht geschonken aan uitspraken van westerse wetenschappers en getuigenverklaringen van het verloop van dit onderwerp in de geschiedenis van de Khilafah Staat. Dit boekje geeft een krachtig antwoord voor moslims jegens de dagelijkse verwijtingen dat Islam intolerant zou zijn en is een verhelderende en informatieve uiteenzetting voor de niet-moslim over de behandeling van niet-moslims in de komende Khilafah Staat.